

sin Stemme, der synes at gaa i mest frifindet Retning, ikke som et Udtryk for at Mindretallet billiger disse Vædringsforslag og ønsker dem oplyste til Lov, i hvilken Henseende Mindretallet tværtimod tager det videste Forbehold; men for saa meget som for Tiden gjørligt at kaste et Lod i Vægtstaaalen, hvor den synes at synke henimod Frihedens Standpunkt, haabende derved at bidrage hen til, at den omsider maa naa dette.

Nærværende Betænkning er kun kaldet foreløbig, idet Udvalget, om Tiden dertil havde været, maatte have anset det for ønskeligt at underkaste Betænkningen og de fillede Vædringsforslag yderligere Drøftelse og Forhandling. Et Mindretal (Bagger, Chr. Jensen og Chr. Ravn) kan vel slutte sig hertil, men kun med den yderligere Tilføielse, at hvert enkelt af dette Mindretals Medlemmer maa forbeholde sig sin fremtidige Stilling, jaavel til Sagen i det Hele som til de enkelte Vædringsforslag.

Vædringsforslag.

Af et Mindretal (H. Sørensen, M. Pedersen og Chr. Ravn):

Til § 1.

1) I 2det Stykke, 2den Linie, efter Ordet „Overenskomster“ indskydes: „der ere godkjendte af Rigsdagen“.

Af et Mindretal (Bagger, Chr. Jensen og Chr. Ravn):

Til § 2.

2) 2det Stykke udgaar.

Af et Flertal (Aberg, N. Andersen, Christian- sen, Hage, Højmark, Jagd, M. Pedersen, H. Sørensen og Thorup):

Til § 3.

3) Paragrafen affattes saaledes:

„Ret til Fiskeri med Aalegaarde (Aalestaber) tilkommer udelukkende Eierne af Kysten, enhver ud for sin Grund, medmindre Andre ifølge særlig Afkomst maatte have erhvervet nogen Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri af Andre, og saa Fiskeri med fritstaaende Aaleruser, er tilladt ud for Kysten, naar det ikke udøves i en saadan Nærhed af de i Forbindelse med Aalegaarde eller Aalestaber udsatte Aaleruser at det skader Fiskeriet med disse.“

Af et Mindretal (Bagger, Chr. Jensen og Chr. Ravn):

4) Paragrafen affattes saaledes:

„Ret til Fiskeri med Aalegaarde (Aalestaber) tilkommer udelukkende Eierne af Kysten, enhver ud

for sin Grund, medmindre Andre ifølge særlig Afkomst maatte have erhvervet nogen Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri af Andre, og saa Fiskeri med fritstaaende Aaleruser, er tilladt ud for Kysten, naar det ikke udøves nærmere ved udsatte Aalegaarde (Aalestaber) end 300 Alen til Siderne eller 25 Alen udefter. Ligesom denne Afstand ikke kommer til Anvendelse ligeoverfor tilgrænsende Grundeieres Ret, saaledes kan Indenrigsministeren, hvor særlige Grunde tale derfor, fastsætte mindre Afstandsbestemmelser.“

Af Udvalget:

5) Til Paragrafen føies som nyt Stykke: „For Fremtiden kan denne Ret ikke adskilles fra den tilstødende Grund, men kun bortleies paa Aaremaal.“

Af et Flertal (Aberg, N. Andersen, Hage, Højmark, Jagd, Leth, M. Pedersen, Chr. Ravn og Thorup):

6) En ny Paragraf indføres efter § 3, saalydende:

„Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvægt af Siv og Rør, maa intet for saadan Opvægt skadeligt Fiskeri, saafom med Aalekam eller Aalefaug, finde Sted af Andre end den tilstødende Lodseier.“

Af et Mindretal (Bagger, Chr. Jensen og Chr. Ravn):

7) En ny Paragraf indføres efter § 3, saalydende:

„Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvægt af Siv og Rør, maa intet for saadan Opvægt skadeligt Fiskeri, saafom med Aalekam eller Aalefaug, finde Sted i samme.“

Af Udvalget:

Til § 4.

8) Paragrafen gives følgende Tilføielse:

„Fiskeri maa ei heller udøves saaledes, at Sømarker beskades eller forrykkes fra deres Plads.“

Af Flertallet under Nr. 3 og Leth subsidiært:

Til § 5.

9) Sidste Punktum affattes saaledes: „Dette Forbud gjælder dog ikke for Drivvaad, som ikke ere belastede med mere end enten 1¹/₄ Pd. pr. Løbende Alen eller i det Hele med 30 Pd.s Vægt.“